

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν, καί δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσαμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦ περιδόξους ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενήσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἰκετεύοντες ἰσχύν, χορηγήσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται, ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο, εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπως γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαίς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα μὲ πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταις χύσεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξυλοῦ ὡς ἐβλεψεν, ἀμνάς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτῶν ταις ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς ἑπτὰ Παισὶν αἶνον ἄδω προσφόρως.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις «Κλήμεντος», ἐλλείποντος τοῦ Α' διὰ τὸ ὀκτάριθμον τῶν Ὡδῶν.

Ὡδὴ α' Ἦχος β'

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρσεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οἱ τῆς σαρκός, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῷ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὕπνον θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἰεριχῶ, πέπτωκε βοή σαλπίγγων ἑπτὰ, ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις, τὴ ἑπταφώτῳ νῦν, πίστει τῶν

Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἰδοῦ καὶ διαλέλυται.

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἀνούμφευτε, ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος ἐν θεῷ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

ᾠδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

Ἀστέρες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ὄφθητε, τὴ πίστει ἀστράπτοντες, Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

Πρὸ βήματος στερρῶς ἐστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε, τὴν ἐπίκηρον δόξαν στρατευθέντες Χριστῶ.

Ἀξίως τῷ Χριστῶ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρῶς.

Θεοτοκίον

Ἡ βᾶτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου, τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς.

Ὁ Εἰμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμούντων σέ».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτᾶ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθοράς, ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν, οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σε, τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυία, τὸν ἁμαρτίας αἴροντα τοῦ κόσμου Σεμνή, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτιρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι ἁμαρτωλῶν αὕτη γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σέ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρῶσα Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σέ μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἰερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφιζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης, βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες ἔδειξαν ἄφρονα.

Ἰερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὄφθητε Παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξη ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον

Μὴ παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως Ἄχραντε.

ᾠδὴ ε'

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Ἀνεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὐθις, πιστούμενοι

σαφῶς, Ἐφέσιοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Ἰερωθέντες Θεῶ, ὁμολογία ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίου, ἐρρύσθητε σοφοί, κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερρῶς, εἰδώλων πλάνην, εὐκλειεῖς μάρτυρες, καὶ ἀσεβοῦς αἰρέσεως δόγμα, φυλάττετε αἰεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Ἐν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφνηας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεός, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς Ὑπερούσιε.

Ὡδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Οἱ τῆς θείας σοφίας ισάριθμοι, στῦλοι εὐφημείσθωσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἄφθαρτοι, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὤφθητε.

Ἀφθαρσία συνέστιοι Μάρτυρες, πίστιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκράν, καὶ τῷ Θεῶ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζόντων Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Νὺν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε, νὺν ἡ λύπη πέπανται, χαρὰ δὲ ἦνθησεν, ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτήρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Συναξάριον

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι

- Τὸν ἑπτάρηθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
- Δεῖξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.
- Τῆ δὲ τετάρτη νεκροέγερτοι ξύνθανον ἑπτὰ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχοι

- Ὅσμη! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
- Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἤκει χαρίτων.
- Πότνια Εὐδοκίη, νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

- Θῆσκε κρεμασθεὶς, Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ,
- Ὡς ἂν τρυγῆσης τῆς Ἐδέμ μήλα ξένα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

- Ὅσμην ἴων ἐπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα,
- Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Εἰκόνοσ χρυσοῆσ

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ Παῖδεσ ὄφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆσ αἱρέσεωσ, τῆσ Ἐκκλησίασ διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει, ὅτι ἔσται Ἀνάστασισ, πάσησ ψυχῆσ τε καὶ σαρκὸσ καθὰ γεγένηται.

Ὡσ ὄντωσ στερροί, πρὸ θανάτου ἀληθῶσ ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν Ἅγιοι Παῖδεσ αὐθὶσ ὄφθητε, καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντεσ, δόξη κραταιοῦμενοι θεία, εὐσεβῶσ πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖσ τὸ ἀληθέσ τῆσ Ἀναστάσεωσ.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασισ, ὡσ γὰρ οὐκ ἔφυ ἄνευ σώματοσ, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτωσ οὐδὲ σώματοσ πάρεξ, οἱ Πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἔτασθήσεται.

Θεοτοκίον

Τεκοῦσα Θεόν, τὸν Σωτήρα τοῦ παντὸσ Μαρία γέγονασ, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσισ, πεπλανημένων ἀντίληπισ, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίσ τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια, Εὐλογημένος ὁ καρπὸσ ὁ τῆσ κοιλίας σου.

Ὦδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸσ

Ῥίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶσ οἱ θεῖοι Παῖδεσ, ἐκτεμόντεσ τῆσ πλάνησ, καὶ τῆσ αἱρέσεωσ νῦν, κομῶσι καρπῶ τῶ τῆσ πίστεωσ, ζῶντεσ καὶ ταφέντεσ, πιστῶσ καὶ ἀναστάντεσ.

Οἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοί, Παῖδεσ Ἅγιοι ἐπτὰ καὶ ἀθλοφόροι, τῆσ Χριστοῦ Ἐκκλησίασ, καὶ βασιλείασ πιστῶσ, ἐνθέωσ ἐδείχθησαν στήριγμα, οὓσ ὑπερυποῦμεν εἰσ πάντασ τοὺσ αἰῶνασ.

Στερροὶ φανέντεσ ἀθληταὶ καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντεσ τῶν ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆσ εὐσεβείασ ὁμοῦ οἱ Παῖδεσ ποιούμενοι ἔκραζον, Σὲ ὑπερυποῦμεν Χριστὲ εἰσ τοὺσ αἰῶνασ.

Φῶσ καὶ ἀνάστασισ ζωῆσ, τοῖσ Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξωσ, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη, καὶ ἀναστάντεσ οἱ πρὶν θανέντεσ, ὡσ ζῶντεσ ἐκραύγαζον, Σῶσον ὁ Θεὸσ τοὺσ ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντασ.

Θεοτοκίον

Οὐδεὶσ ἀπώλετο ἀγνή, τὰσ τῆσ πίστεωσ ἐλπίδασ κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξωσ, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνον οἱ φθόνω ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφὴν τῆσ ἐμφερείασ.

Ὁ Εἰρμόσ

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸσ, τῶν Ἑβραίων τοῖσ παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰσ δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡσ Κύριον, καὶ ὑπερυποῦτε εἰσ πάντασ τοὺσ αἰῶνασ».

Ὦδὴ θ'

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίουφωστήρα

Ὅλβοσ μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων ἀποκάλυπισ, ἢ τῶν Ἁγίων ὄφθη νῦν ἀνάστασισ, οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικόν, σαρκὶ θανόντεσ θάνατον, ἀφθάρτωσ νῦν ἀνέστησαν, ἡμφιεσμένοι ὡσ ὑπνώττοντεσ.

Ῥώσεωσ ταμεῖον, καὶ πίστεωσ βεβαίασ ἀποσφράγισμα, τὸ τῶν Ἁγίων ὄφθη σπήλαιον, προμηνῦον τὸ τῆσ μελλούσησ, κλέοσ Ἀναστάσεωσ οὗ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰώνιοσ ἀναστήσειν νεκροῦσ.

Ὡσ τετιμημένοι οἱ Παῖδεσ, ἀριθμῶ τε καὶ τῇ πίστει Χριστοῦ, τῆσ Ἐκκλησίασ ὄφθησαν πιστῶσ ὀφθαλμοί, ὑπερτέρωσ τοῦ Ζοροβάβελ, λίθου ἀπαστράπτοντεσ, ὧν πέρ τὰ θεία πνεύματα, πνευματικῶσ ἀνευφημήσωμεν.

Στέφοσ μαρτυρίου, ἀθλήσαντεσ νομίμωσ ἀνεδήσασθε, Παῖδεσ ἐπτὰ καὶ στῦλοι τῆσ σοφίας Θεοῦ, καὶ δογμάτων ὀρθοδοξίασ ἔγερσισ ἐδείχθητε, ὡσ Ἐκκλησίασ πρόμαχοι, καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶσ.

Θεοτοκίον

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμόλυντα Θεῷ διατηρούσης ἀγνή, ὁ Βασιλεὺς ἠράσθη τοῦ σοῦ κάλλους Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτηρίαν μου αἰεὶ ἐκπληρῶν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος τὸν Χριστὸν παρρησία, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτήρα καὶ Κτίστην, ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἰρετικῶν τὰ στοματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον

Σὺν Ἰαμβλίῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτίνον καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῷ Ἐξακουστωδίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην, ὅπως εὐχαῖς τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, παισιμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.